

и видѣ че това косматото нѣщо бѣше баба Тодора — едрата мечка, господарката на тая гора. Баба Тодора застана въ цѣлото си величие и зарѣмжа.

— Какво е това! Бѣгайте, зайци, крийте се по храститѣ. Азъ съ вълка ще се разправа!

Зайцитѣ се прѣснаха по гората кому кждѣ очи видятъ. Лиса подви опашка, полека и задомъ отстъпи и шумна въ гората.

Вълка и мечката останаха очи срѣщу очи...

Поповото магаренце.

(Народна пѣсень).

Легнало ми на пепельта
Поповото магаренце
Да се малко потъркаля —
Попа рече, че умира,
Та па викна, та заплака —
Попадията го тѣши:
— Мълчи попе, недѣй плака,
Файдата му пакъ е наша:
Кожата му за рѣшето,
Опашката — за метачка,
Краката му -- мотовилки,
Главата му за чутура,
Ушитѣ му за лжичникъ!...

